

Ana **MISŪNA**

Gimė 1869 m. Vitebsko gubernijoje, Lepelio apskrityje. 1887 m. baigė Rygos lenkų gimnaziją. Po tėvo mirties (1890) trejus metus gyveno tėviškėje, domėjosi gamtos mokslais, susirašinėjo su Varšuvos ir Maskvos gamtos tyrinėtojų draugijos nariais, surinko Dysnos apskrities augalų kolekciją. 1893 m. įstojo į Aukštuosius moterų kursus Maskvoje, kur dėstė pažangūs pedagogai, kaip V. Vernadskis, V. Davidovskis, A. Pavlovas, V. Sokolovas. Studijavo mineralogiją, kristalografiją, fiziką, chemiją, zoologiją ir geologiją. Baigusi Aukštuosius moterų kursus (1896) 1898 m. išvyko vienam semestriui pasitbulinti į Berlyną pas žinomą

glaciologą E. Geinica. Jos mokslinis vadovas V. Sokolovas patarė jai tyrinėti ledyninių nuosėdų ir dabartinio reljefo kraštinius darinius, tada vadintus galinėmis morenomis. Rusijoje šie dariniai buvo labai maži žinomi. Lauko tyrimus ji atliko Lietuvoje, Baltarusijoje, Pavolgyje, Kryme, Šiaurės Europos srityse. Domėjosi reljefo genezės klausimais, fosiliniaisiais dirvožemiais ir tarpledynmetinėmis nuogulomis. 1903 m. dalyvaudama hidrologijos ekspedicijoje Tverės gubernijoje kvartero darinių pjūviuose aptiko šilumamėgę florą. Tai buvo pirmasis Rusijoje interglacialinės bransenijos radinys. Vertingas jos mokslinis darbas apie Krymo jūros klinčių koralus, ji pirmoji Rusijoje pradėjo diatomėjų tyrimus. 1898–1902 m. tyrinėjo dabartinį reljefą Rytų Lietuvoje ir šiaurės vakarinėje Baltarusijos dalyje. Ją galima laikyti viena iš žemyninio apledėjimo teorijos pradininkių, galinių morenų tyrėja, glaciogeomorfologe.

Buvo aktyvi Maskvos gamtos tyrinėtojų, Antropologijos ir Etnografijos, Rusijos mineralogijos ir paleontologijos draugijų narė. Nuo 1906 m. dėstė Maskvoje, Aukštuosiuose moterų kursuose.

Mirė 1922 m. Maskvoje.